

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:

34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83-177

PODUREDNIŠTVO:

34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - Tel. 414646

Letna naročnina, Italija Lir 8.000

Letna inozemstvo » 13.000

Letna inozemstvo, USA dol. 15

Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XXX. - Štev. 24 (1507)

Gorica - četrtek, 15. junija 1978 - Trst

Posamezna številka Lir 200

Odločimo se za življenje! Mnenja in naša pričakovanja pred volitvami

POSLANICA GORIŠKEGA NADŠKOFA
OB UZAKONITVI SPLAVA

Državna uzakonitev splava je katoličane globoko pretresla. Ta dogodek, ki prizadeva italijansko Cerkev, nas sili, da spregovorimo nekaj misli vernikom v odgovorno razmišljanje.

Nimamo namena se spuščati v pravno vrednotenje omenjenega zakona, čeprav je za nas vsestransko nesprejemljiv, ker prizadeva življenje, ki nam je in nam mora ostati sveta in nedotakljiva dobrina.

Ce kdaj, se predvsem pri posredovanju novega življenja človek na edinstven način skrivnostno srečuje kot soustvarjalec z Bogom. Zato je Cerkev vedno jasno in nedvoumno branila vrednoto človeškega življenja.

Uzakonitev splava se ob drugih žalostnih dejstvih, ki zaznamujejo našo družbo, izkazuje kot nadaljnji pokazatelj, kako sta v človeštvu tesno povezani omalovaževanje življenja in omalovaževanje Boga. Nekateri bi celo radi prikazali uzakonitev splava kot dejanje kulturnega naroda. V resnici gre za strašno nazadovanje.

Cerkev seveda noče in ne sme zgolj obžalovati in obsojati. Vzeti hoče na znanje ta negativni trenutek, da ljudi osvesti in jim pomaga, da dojamajo, kaj bogopodobnost, po kateri so bili ustvarjeni, od njih zahteva.

Dolžnost, da smo kristjani pričevalci za svetost in nedotakljivost življenja, nas obtem obvezuje, da s svojim aktivnim posegom v družbeno stvarnost ustvarjamo pogoje za vsestransko ovrednotenje človeškega življenja kot takšnega. Imejmo zaupanje v Kristusovo odrešitveno milost, ki nam zatrjuje, da nima greh zadnje besede!

Napačno vrednotenje splava je velikokrat posledica napačnega vrednotenja življenja, spolnosti, ljubezni. To dejstvo mora spodbuditi kristjane k nadaljnji zavzetosti za pospeševanje takšne vzgoje, ki bo znala prikazati ljudem skupaj z veseljem tudi veliko odgovornost v doživljanju spolnosti, ljubezni in posredovanju novega življenja. Le tako bo lahko krščansko občestvo postalo znamenje tistega odrešenja, ki ga prinaša Kristus.

Vsiljuje se nam tiho upanje. Ako se bomo zares zavzeli za vsestransko in pristno duhovno rast naše družbe, se utegne zgoditi, da se žalostni zakon, ki so ga nekatere politične sile smatrale kot društveno potrebno, izvotli. To pa zato, ker bo vsakdo mogel zaslužiti in dojeti v dejavnem pričevanju kristjanov lepoto in veličino vrednot, ki jim omišljajo življenje.

S Kristusom želimo biti usmiljeni, potrpljivi in dojemljivi za stisko, ki se velikokrat skriva v tem dejanju. A ravno tako odločno želimo s Kristusom ponoviti: Pojdi, in ne greši več! V tem vabilu se razodeva prenovitvena sila in obenem kritična navzočnost cerkvenega občestva spricho zgodovinskih in družbenih pojavov, ki zavirajo, da bi človek raste in se razvijal po božjem načrtu, kar končno pomeni, v pristni človeškosti.

PETER COCOLIN, nadškof

IZJAVA ITALIJANSKIH ŠKOFOV

Zakon o splavu, ki je stopil v veljavo 6. junija 1978, nas vodi k sledečim zaključkom:

1. Noben človeški zakon ne more nikdar razveljaviti božjega.
2. Vsako človeško bitje ima od trenutka spočetja v materinem telesu pravico do rojstva.
3. Hoteni in poskušani splav, sedaj v Italiji dovoljen, je v popolnem nasprotju z naravnim zakonom, ki je zapisan v človeški srca in je izražen v zapovedi: »Ne ubijaj!«
4. Kdor splav izvrši ali pri njem neposredno sodeluje, čeprav samo z nasvetom, stori izredno težak greh, ki kliče k Bogu po maščevanju in žali osnovne vrednote človeškega sožitja.
5. Zdravniško in bolniško osebje ima težko moralno dolžnost, da se sklicuje na ugovor vesti, kar sicer predvideva tudi čl. 9 novega zakona o splavu.

6. Vernik, ki se bo omadeževal z »nagnusnim zločinom splava« (gl. koncilsko konstitucijo »Veselite in upanje« 51), se izključi takoj iz občestva Cerkve ter ne more prejemati zakramentov (gl. zakonik cerkvenega prava, kánon 855/1 in 2350/1).

7. Noseči osebi, ki je v težavi, je treba nuditi učinkovito pomoč v razumevanju in podpori s strani družine in krščanskega občestva, zlasti pa v posvetovalnicah in sprejemnih centrih z zdravno moralno usmerjenostjo in miselnostjo.

8. Nujno je potrebna vzgoja, ki vodi k spoštovanju človeškega življenja v vseh njegovih obdobjih in ki zavrača vsako obliko moralnega, psihološkega ali fizičnega nasilja.

9. »Čaka vest laikov, pravilno oblikovano«, da brez odlašanja z vsemi zakonitimi in primernimi sredstvi »spovedajo božji zakon v življenje človeške družbe« (gl. poslanica XV. generalnega zasedanja CEI 30. maja 1978, št. 3).

10. Naj še spomnimo, da zahteva pristane na božjo voljo, tudi kadar je združen s težavami, pogum zvestega pričevanja.

UTRIP CERKVE

● Ljubljanski nadškof dr. Stanislav Lenič je v drugi polovici maja obiskal slovenske zdomce, ki delajo v Zahodni Nemčiji. V cerkvi Sv. Duha v Münchnu je bil 400 slovenskih otrok. V Stuttgartu pa v cerkvi sv. Konrada še drugih 49. Pri tej maši je bilo tudi prvo obhajilo za 15 slovenskih otrok. Škof Lenič se je srečal tudi z münchenskim kardinalom Ratzingerjem. Razgovarjala sta se o pastoralni skrbi za naše zdomce.

● Praznik sv. Rešnjega Telesa je na Poljskem, čeprav ima komunistični režim, državni praznik. Letošnje procesije v Varšavi v središču starega mesta se je udeležilo 200.000 ljudi, vodil pa jo je poljski primas kardinal Višinski. Te procesije se je udeležil tudi zagrebški nadškof Kuharič, ki je nosil Najsvetejše od drugega do tretjega oltarja. V spremstvu nadškofa Kuhariča so se bili kanonik dr. Ivan Merlak iz Ljubljane, odgovorni urednik »Družine«, glavni urednik »Glasa koncila« iz Zagreba Živko Kustić in superior pavlinec v Kamenškem pri Karlovcu, p. Teofil Krauze, po rodu Poljak.

● Od 25. do 29. maja je bilo v Lurdu tradicionalno romanje vojakov iz 15 držav. Bilo je že dvajseto in se ga je udeležilo 18.000 vojaških vpoklicancev. Sv. oče je poslal udeležencem posebno pismo.

25. junija letos bodo v naši deželi volitve v deželni svet, v občinski svet v Trstu in v pokrajinski svet v Gorici. Pričakovati je, da bo boj za zaupanje volivcev precej živahen in da bo spet prišlo do polnega izraza trenje med obema idejnima taboroma, ki sta značilna za politično stanje v vsej državi, med sredinskim krščanskim in levičarskim.

Za italijanske vsedržavne stranke bodo tokrat slovenski glasovi še pomembnejši kot prejšnja leta. Po nekajletnem napredovanju levičarskih strank je sedaj mogoče tudi njihovo nazadovanje: stavke, ki so jih pod levičarskim vodstvom spodbujali sindikati, so privedle do zapore številnih podjetij in tovarn in s tem do brezposelnosti. Zaupanje v levičarske politične sile, ki z nenehnim razrednim bojem povzročajo težko gospodarsko krizo in vodijo državo v splošni polom, se zdi v javnosti močno omajano, tako da so bili celo komunisti prisiljeni izjaviti, da v preteklosti niso vedno prav ravnali.

Morebitne izgube glasov v naši deželi si bodo vsedržavne italijanske stranke skušale pokriti s slovenskimi glasovi. Obljub bo kot po navadi veliko. Nagovarjale nas bodo v našem jeziku (ki ga drugače, brez izjeme, tako težko priznavajo).

SLOVENSKA STRANKA NAM JE NUJNO POTREBNA

Slovinci na Primorskem smo na političnem polju že dolga leta plen ideoloških taborov in nasprotij. Medsebojno smo vse premalo povezani, ko gre za naše lastne potrebe in pravice in bi se radi naslonili na »velike« prijatelje.

Imamo pa tudi svojo samostojno politično organizacijo Slovensko skupnost (SSK), ki se je nekaj let nazaj organizirala na deželni ravni. Tudi po njeni zaslugi na teh volitvah ni bilo treba zbirati glasov za vložitev list po posameznih okrožjih in je slovenska lista vložena po vsej deželi Furlaniji-Juljski krajini.

»Katoliški glas« je neodvisen krščansko usmerjen list in ni glasilo ne slovenske ne katoliške stranke. Vendar pa se pri listu zavedamo pomena samostojnega slovenskega nastopanja na pluralistični osnovi. Tiste narodne skupnosti v Italiji, ki imajo svojo samostojno listo (Južni Tirolci, Valdestanci, v zadnjem času Furlani) so tudi priznane s strani italijanske države. One pa, ki politično ne nastopajo, npr. Sardinci, ki jih je nad en milijon ali pa Albanci, ki jih je okoli dvesto tisoč, za državo sploh ne obstajajo.

Po vsem tem smo prepričani, da je ob-

stoj samostojne slovenske politične organizacije nujno potreben. S tem so tudi italijanske stranke, ki poberejo določeno število slovenskih glasov, prisiljene nekaj ukreniti, izjaviti ali pa se solidarizirati z zahtevami slovenske skupnosti v deželi. Pa še to gre neredko zelo težko ali pa sploh ne, kot smo videli v primeru zahteve po samostojnem šolskem okraju in zadržanju komunistične stranke.

Ce slovenske stranke sploh ne bi bilo, potem bi se italijanskim strankam zdelo, da slovenski ljudje v deželi tako ali tako nimajo druge politične izbire kot voliti eno od italijanskih strank in bi se jim posebej za slovenske pravice sploh ne bi bilo treba potegniti. To je bilo vidno še posebej v pokrajinskem svetu v Gorici, ki v sedanjosti sestavi ni imel posebnega slovenskega zastopnika. V njem se o slovenskih vprašanjih preprosto sploh ni govorilo.

Zato se nam je zdelo primerno, da pred bližnjimi volitvami v deželi posredujemo našim bralcem mnenja in pričakovanja nekaterih vidnejših predstavnikov Slovenske skupnosti.

DR. RAFKO DOLHAR

Njemu smo v svojstvu tržaškega pokrajinskega tajnika SSK zastavili naslednje vprašanje: »Kakšna je vloga neodvisne liste na območju Trsta ne glede na večje ali manjše število njenih glasov?« Odgovor se je glasil:

Pomen samostojnega slovenskega političnega predstavništva je tolikšen, da si ga v našem političnem življenju enostavno ne moremo odmisli. In če je po eni strani razumljivo, da se vsaka stranka bori za to, da dobi čim večje število glasov in s tem večje število izvoljenih predstavnikov, po drugi strani lahko trdimo, da je predvsem važno, da je v vsakem upravnem organu vsaj en predstavnik samostojne slovenske stranke.

Prisotnost in delo samostojnega slovenskega političnega predstavnika je prvi motor za reševanje vseh naših problemov. O tem sem po dvanajstih letih aktivne prisotnosti in tržaški politiki prepričan bolj kot kdajkoli prej. Seveda doživi človek v tolikih letih aktivnega dela marsikaj in ima priložnost za izvedbo številnih akcij v korist celotne slovenske skupnosti, o katerih se širša javnost, tudi zaradi pogosto nepopolnega informiranja, sploh ne zave, da so izključno zasluga samostojnega slovenskega političnega predstavnika.

Kljub vsemu pa sem prepričan, da obstaja v naši skupnosti zadostno število osveščenih ljudi, ki se zavedajo, da smo samostojni slovenski politični predstavniki v borbi za zahtevo in obrambo naših pravic vedno stali v prvi vrsti in pogojevali tudi nekatere druge stranke, da so potegnile z nami.

Po drugi strani pa je neizpodbitno dokazano, da druge stranke, za katere voli morda večje število Slovencev, doslej niso za našo narodno skupnost niti toliko dosegle kolikor predstavniki edine samostojne slovenske stranke v Italiji.

MARIJAN TERPIN

Marjan Terpin je pokrajinski tajnik SSK za goriško področje. Vprašali smo ga: »Kaj pomeni Slovenska skupnost za Gorico in njeno pokrajino, pa tudi za uveljavitev goriškega mesta v gospodarskem in kulturnem sodelovanju s slovenskim Vzhodom?«

Slovenska skupnost je v današnji goriški stvarnosti brez dvoma velika obogatitev za celokupno občestvo, če bi le naši italijanski sodržavljeni — posebno oblasti — vedno upoštevali to, kar o nas trdijo, da namreč pomenimo most med tu živimi narodi in sosednjimi državami. Vendar pa so to le prepogosto puhle besede, ki jih slišimo ob bližajočih se volitvah in splahnjajo, ko so te mimo.

Smo pa vendarle mnenja, da prav navzočnost Slovenske skupnosti lahko doprinese tisto medsebojno razumevanje, ki si ga Slovenci želimo med tu živimi nara-

doma. To pa bi bilo še bolj učinkovito in realno, če bi Slovenska skupnost imela širšo podporo s strani vseh Slovencev. Vključevanje v italijanske stranke je žal že dalo take rezultate, ki jih ne moremo biti veseli in jih lahko dan na dan ugotavljamo.

Moremo pa trditi, da se vsi iskreni Slovenci vedno bolj zavedajo, da je Slovenska skupnost nujno potrebna. Do tega spoznanja so prišli že mnogi naši rojaki, ki so do sedaj naši slovenski stranki nasprotovali. Vendar je treba ob besedi preiti k dejanjem in najlepša priložnost za to so bližnje volitve. Če Slovenska skupnost ne bo to pot izvolila svojega poslanca v deželni svet in v goriško pokrajino, je jasno, da se bo njena vloga v mnogočem zmanjšala, to bi pa pomenilo nepopravljivo škodo za vso manjšino.

Ker smo pa prepričani, mimo vseh političnih stališč — in to nam dokazujejo številni primeri uglednih Slovencev, ki so v zadnjem času podprli Slovensko skupnost —, da se je vendar med Slovenci nekaj zganilo in da se vsak dan vsi bolj zavedamo, da smo le sami kovači svoje sreče in bodočnosti, gledamo na te volitve z velikim zaupanjem.

MIRKO SPACAPAN

Z vprašanjem smo se obrnili tudi na Mirko Spacapan ml., predstavnika mladinske sekcije SSK. Takole smo ga intervjuvali: »Poleg splošnih potreb, ki so skupne tako slovenski kot italijanski mladini v naši deželi, ima slovenska še svoje posebne zahteve, tako npr. v kulturi in športu. Je taka njena dejavnost pogojena tudi oja močnejšega samostojnega zastopstva na političnem polju?«

Mislím, da je med našimi ljudmi, posebno pa med mladino, precej nejasnega spricho vloge, ki naj jo ima jasno politično stališče v okviru športnega oz. kulturnega udejstvovanja.

Hočem reči, da se naši mladi športniki in kulturniki še vse preveč bojijo politike, saj jo v večini primerov zamenjajo s strankarstvom. Vse to pa v skladu s stari načelom, ki pravi, da je politika umazana zadeva, ki se jo je treba izogibati.

Pustimo vse razloge, ki so pripeljali do tega mnenja, pustimo tudi razmišljanje o resničnosti in utemeljenosti takega stališča, toda ko gre za samostojno politično nastopanje, sliče izjave ne morejo in ne smejo veljati.

Samostojen politični nastop pomeni jasno stališče naših Slovencev, da si ne pustimo krojiti usode po želji drugih strank, da se hočemo uveljaviti sami in brez tuje pomoči, da hočemo biti subjekt v političnem dogajanju, da nam ne manjka družbene zrelosti.

Za take in podobne cilje pa se bori tudi naš športnik in kulturnik, sicer bi šel in nastopal za italijansko športno društvo, ki bi mu nudilo boljše ekonomske pogoje in možnosti za napredovanje, ali pa bi zahajal v tuje kulturne krožke, kjer bi se mu ne bilo treba dan za dnem boriti proti asimilaciji in za pridobivanje novih članov.

Jasno je torej, da kdor na kakršen koli način pripomore za uveljavitev slovenske manjšine v italijanski javnosti, praktično dela na svojem področju to, za kar se SSK dan za dnem bori na raznih političnih forumih. Za slovensko manjšino pomeni uveljavitev tako uspeh na volitvah, kot tudi športna zmaga, kot tudi uspeh zborovski nastop ali odlično uprizorjena predstava.

Ce bi se vsi začeli zavedati teh dejstev, potem bi bilo verjetno rešenih mnogo problemov o naši slovenski stranki in odpravili bi nešteto nesporazumov med mladimi, ki se udeležujejo na raznih poljih.

Prve korake v to smer smo že naredili in lahko rečemo, da se med mladimi čuti potreba po širši povezavi in enotnih ciljih. Ko bomo do tega prišli, tedaj sem prepričan, da bo tudi močnejša uveljavitev na političnem področju le sad tega sodelovanja, po drugi strani pa bo tudi vsak športni oz. kulturni uspeh vsakomur pomenil tudi politično zmago naše manjšine.

Pismo Slovenske skupnosti za javno podporo stranki

Posl. Pietro Ingrao - predsednik poslanske zbornice

Sen. Amintore Fanfani - predsednik senata

Posl. Giulio Andreotti - predsednik ministrskega sveta

R I M

Zakon o javnem finansiranju strank je odprl v politični zgodovini republike novo stran med političnimi silami in državo. Načelo je samo po sebi dobro, ni pa našlo v sedanjem zakonu primerne odraza in to za stranke, ki delujejo na deželni ravni in prav tako opravljajo pomembno vlogo za skupnost.

V ta okvir spada tudi Slovenska skupnost, stranka, ki je izraz slovenske manjšine, ki nima svojih predstavnikov v republiškem parlamentu in zato ne more uživati javnega finansiranja.

Gospod predsednik! Prepričani smo, da nepriznanje deželne in manjšinske stvarnosti lahko samo škoduje resnični in dejanski uresničitvi ustavnih določil za zaščito narodnih manjšin. Če imajo nekatere druge manjšinske stranke to srečo, da izvolijo lastne parlamentarne predstavnike — in zato tudi uživajo finančno pod-

poro — to še ne pomeni, da so politične sile, ki nimajo svojega zastopstva v poslanski zbornici in v republiškem senatu manj reprezentativne in zato manj vredne, da bi uživale enako ravnanje.

Gospod predsednik! Kar smo vam na kratko orisali, izraža našo živo željo in upanje naše stranke, da bi spremenili omenjeni zakon s primernimi dopolnili. Zaupamo v vaše ugledno posredovanje pri parlamentarnih skupinah, da bi prišlo do primerne zakonodajne spremembe v korist političnih strank narodnih manjšin, ki sedaj nimajo svojih predstavnikov v parlamentu. S spoštovanjem

deželni predsednik prof. Andrej Bratuž
deželni tajnik dr. Drago Štoka

■ V Italiji so se pretekli teden spomnili prvega meseca uboja Alda Mora zlasti z našimi zadržanostmi, medtem ko je preiskovalni sodnik v Rimu obtožil sodelovanja pri ugrabitvi šest oseb, od katerih jih je pet že v zaporu. Do formalne obtožbe je prišlo na podlagi gradiva, ki ga je policija izsledila v tiskarni, kjer so tiskali sporočila rdečih brigad.

Slovenska trgovska šola v Gorici se razvija

Tretji razred v celoti (15 dijakov) in pet dijakov iz drugega razreda slovenske trgovske šole v Gorici so se nedavno udeležili vsedravnega strojeopisnega tekmovanja v kraju Montecatini Terme in dosegli odlične uspehe kot najboljši med udeleženci naše dežele

Slovenska trgovska šola v Gorici obstaja sedaj že deset let. Poimenovana je bila, kot smo že poročali, po pisatelju Ivanu Cankarju. V letih svojega obstoja je imela precej trnjen vot, saj so oblasti z velikim oklevanjem reševale njena odprta vprašanja.

Prvo leto ni bila samostojna, odvisna je bila od italijanske šole, šele potem je dobila slovenskega ravnatelja, ki pa je imel v skrbi dve šoli. In šele kasneje so ji dodelili tudi lastnega ravnatelja, ki se je mogel posvetiti samo njenim problemom. Velike težave so se pojavljale tudi s četrtim in petim razredom, ki pa sta sedaj zagotovljena in šola razmeroma dobro uspeva. Prvi razred je imel letos kar 21 dijakov, za prihodnje leto pa jih je prijavljenih že 17, kar je precej, zlasti še če pomislimo, da se jih je od tistih, ki so letos končali srednjo šolo, le polovica vpisala na višje šole.

O dobrih uspehih dijakov te šole priča tudi udeležba na vsedravnem tekmovanju v zdravilišču Montecatini Terme. Za to tekmovanje so se poleg trgovske šole v Gorici prijavile tudi enake italijanske v naši deželi, iz Gorice, Trsta in Vidma. Iz teh šol, ki imajo številno dijaštvo, so bili za tekmovanje izbrani najboljši. Slovenska trgovska šola pa je na tekmovanje poslala v celoti tretji razred (15 dijakov) in pet dijakov iz drugega razreda. Ti dijaki so morali sprejeti še nemajhno žrtve: lahko bi šli na izlet v Rim, na katerega so čakali že kako leto in se je vršil prav tiste dni, ko so se oni odločili za udeležbo na precej napornem tekmovanju v Montecatini Terme; poleg tega bi lahko več dijakin četrtga in petega letnika, ki so šle na izlet v Rim, na omenjenem tekmovanju doseglo ali preseglo sedanje uspehe. Povrh vsega so italijanski dijaki imeli lažji položaj od slovenskih, zakaj slednji morajo pisati v njim nedomačem učnem jeziku italijanščini, na italijanski črkovnici, ki je občutno drugačna od slovenske. In to je zlasti pri veliki hitrosti tipkanja huda ovira.

Vse te pomanjkljivosti so premagane z izredno dobro voljo in dobrim vzdušjem na slovenski trgovski šoli, ki vlada med ravnateljstvom, dijaštvom in profesorskim zborom. Dragi pisalni stroji so npr. vedno na voljo dijakom, da lahko vadijo, če so kako uro prosti.

To zaupanje je pripomoglo tudi k temu, da dijaki trgovske šole zavzemajo vedno bolj odgovorno stališče do javnih zadev in dogajanj. Niso se udeležili zadnjih stavk ob Morovi smrti, dasi so jih nekateri dijaki z drugih šol zunaj šolskega poslopja glasno pozivali k udeležbi. Namesto stavke kot edinega sredstva protesta so se odločili za zrelejši način: imeli so notranje zborovanje, na katerem so razpravljali o tem, kar se je dogodilo in vzrokih nasilja in kako prispevati lastni delež k temu, da se ti pojavi v našem okolju odpravijo.

Vse to priča, da je slovenska trgovska šola premagala nekdanje notranje in zunanje težave in da se razvija v cenjeno strokovno ustanovo. Povpraševanje po pisarniških in upravnih močeh s te šole se iz leta v leto veča. Pisarniških moči z dobrim znanjem slovenske in italijanščine stalno primanjkuje, medtem ko je italijanski dovolj. Zaradi Osimskih sporazumov, ki določajo nove industrijske namestitve ob meji skupaj s sosednjo Slovenijo-Jugoslavijo so možnosti zaposlitve pisarniških in upravnih moči z dobrim znanjem slovenske in italijanščine še toliko večje. Vsaj nekaj, kar naj olajša hudo škodo, ki jo povzroča jo nenehne razlastitve slovenske zemlje. Treba je izraziti še pohvalo slovenskim

gospodarskim ustanovam, ki so pokazale razumevanje do te slovenske strokovne šole in se zavedajo njenega pomena za vso našo zamejsko slovensko skupnost.

Kmečka banka v Gorici npr. je za delno povračilo potnih in nastanitvenih izdatkov za udeležbo na tekmovanju v Montecatini Terme prispevala večji znesek. Ker so bili dijaki te šole na omenjenem vsedravnem tekmovanju med vsemi udeleženci iz naše dežele najboljši, je ta udeležba zadobila delni pomen in zato se je šola obrnila s podobno prošnjo tudi na druge ustanove, ki naj bi prispevale za nagrade dijakom, katerih uspeh ni zgolj zadeva njih samih in šole, ampak cele naše zamejske narodne skupnosti, ki je s tem izpričala svojo življenjskost, čut in odgovornost, da v sedanjih časih svetovne krize gradi predvsem na lastne sposobnosti, izkoristi lastne prednosti in je dejavno prisotna pri oblikovanju gospodarskega in kulturnega sožitja ob meji. Zato je tudi trdila Teknomec pred kratkim odobrila manjše nagradne zneske petim dijakom: Marušič Edvardu, Petijan Ani, Devetti Livijani, Devetak Rosani in Florenin Patriciji.

• Nekdanji notranji minister v Avstriji Franz Olah je dal izjavo, da ni pametno, če se tiste državljane, ki ne plačajo cerkvenega davka, goni pred sodišča. Cerkevni davek ne bi smel biti povod in razlog, da verniki izstopajo iz Cerkve. Cerkev naj pokaže več nesebičnosti in idealizma, potem bodo tudi ljudje radodarni do nje. Nasprotni vedno večji moči državnega aparata naj zagovarja človekovo osebnostno svobodo in naj se ne veže na nobeno stranko.

Neenak izid glasovanja o dveh zakonih

Ljudsko glasovanje o dveh zakonih, ki so ga sprožili radikali in ki naj bi po navodilu strank, ki podpirajo sedanjo vladno (torej tudi komunistov), poteklo v znamenju odločnega »NE«, tj. zakona naj se ne odpravita, je pokazalo zanimivo sliko trenutne miselnosti italijanske družbe.

Ogromna večina (trietrtinska) je potrdila zakon »Reale«, ki se tiče javnega reda in pravic policije. Ni pa bilo tako z zakonom o finansiranju strank. Zakon je sicer prodril, a le z majhno večino. In kar je najbolj značilno, velika mesta (npr. Turin, Milan, Trento, Rim, Neapelj, Trst, Palermo), ves Jug (Lacij, Kampanija, Molise, Basilicata, Kalabrija, Sicilija, Sardinija), pa tudi dežela Aosta so ga zavrnili. V naši deželi je 46,2 % glasovalo za odpravo zakona. Vse to priča, da ljudje z neko stopnjo izobrazbe kritično gledajo na delovne stranke in si nočejo predpisovati, kakšno stališča naj zavzamejo. Zagovorniki zakona o finansiranju strank je na splošno rešilo podeželje, kjer imajo voditelji strank očividno več vpliva na volivce.

Od volivnih upravičencev se je glasovalo pravice poslužilo 81,4 % volivcev, kar je visok odstotek, saj ni bilo prave volivne propagande in tudi glasovani nista bili tako ideološko obarvani kot npr. leta 1975 referendum o razporoki.

Za ohranitev zakona »Reale« se je izreklo 24.119.756 Italijanov, tj. 76,7 %, za odpravo pa 7.323.395 (23,3 %). Zelo drugače so številke glede zakona o finansiranju strank: za odpravo je glasovalo 13.736.577 (43,7 %) volivcev, za ohranitev pa 17.633.301 volivcev ali 56,3 %.

V naši deželi je v tržaški pokrajini glasovalo za odpravo zakona o finansiranju strank 56,6 % (v mestu samem kar 58,3 %),

OD TEDNA DO TEDNA

■ Po dobrem mesecu od odstopa notranjega ministra Cossiga ima Italija zopet ministra, ki je Virginio Rognoni. Doma je iz Milana, star 54 let, v DC pa pripada struji »base«. Do sedaj je bil podpredsednik poslanske zbornice. Po poklicu je pravnik in vseučiliški profesor.

■ Tudi dežela Furlanija-Juljska krajina je prišla v območje nasilja, ki ga izvajajo rdeče brigade. Tako je bil pretekli teden ubit pred jetnišnico v Vidmu 52-letni narednik Antonio Sartori. Bil je znan po svoji odločnosti za izvajanje stroge discipline v jetnišnici. Umor sta izvršila neki mladenič in neko dekle, ki sta se nato hitro umaknila s pozorišča v avtomobilu, kateri ju je že čakal.

■ Tragično se je na področju Goliča ob jugoslovansko-italijanski meji zaključila življenjska pot 58-letnega Antona Mihelčiča, ki je bil Slovenec po rodu, doma iz Postojne, pa bil italijanski državljani in je živel v Trstu. Obmejni policiji je bil dobro znan, saj je trgoval z mamilami, se ukvarjal s tihotapstvom in vodil begunce z Vzhoda ilegalno čez mejo. Prejšnji teden so ga spet zasačili skupaj z dvema moškima jugoslovanskimi varnostnimi organi, ko je hotel prečkati mejo v smeri proti Italiji. En strel v prsi je bil zanj smrtonosen. Italijanske konzularne oblasti so pri jugoslovanskih vložile protest zaradi prehitre reakcije graničarjev.

■ Več dni se je mudil v Sovjetski zvezi minister za državne zadeve Bisaglia, ki so ga spremljali najvišji predstavniki državne industrije, med njimi predsednik ENI in ravnatelj IRI. Bisaglia je sprejel tudi predsednik sovjetske vlade Kosigin.

■ V Zahodni Nemčiji je odstopil notranji minister 59-letni Werner Maihofer, ki pripada liberalni stranki. Minister je bil od leta 1974 ter je odstopil, ker je bil zadnje čase predmet ostre kritike, da mu ni uspelo rešiti življenja industrijca Schleyerja, ki so ga ugrabili in nato ubili člani Frakcije rdeče armade (RAF). Nasledil ga je Gerhard Baum, ki je kot Maihofer član liberalne stranke.

■ V kraju Boraas, južnozahodna Švedska, je v hotelu, kjer je 150 študentov bučno praznovalo konec šolskega leta, izbruhnil požar, ki je poslopje popolnoma opustošil. Pri tem je bilo ob življenje dvajset mladeničev, vsi v starosti od 18 do 20 let.

■ Sedanje konference za razorožitev v New Yorku se kot opazovalec udeležuje tudi Vatikan. Njegovo zastopstvo vodi nadškof Casaroli, vseh sej pa se udeležujejo zastopniki Apostolskega sedeža msgr. Cheli, ki je stalni opazovalec pri Ozn, njegova sodelavca Slovenec dr. Peter Remec, ga. Molly Boucher ter prof. Bryan Hehir, tajnik komisije »Pravičnost in mir«, ki deluje v okviru škofovske konference ZDA.

v goriški pokrajini 41,7 % (toda mesto Gorica je zakon zavrnilo s 53 %), v videmski 44,6 % in v pordenonski 39,6 %.

Če pogledamo rezultate glede istega zakona v občinah na Tržaškem, najdemo sledeče številke: Milje 40,9 % za odpravo zakona; Devin-Nabrežina 48,15 %; Dolina 35,3 %; Zgonik 44,3 % in Repentabor 36,3 odstotka.

Na Goriškem so volivci v treh slovenskih občinah zakon o finansiranju strank podprli in sicer v Steverjanu 340 za ohranitev, 183 proti; v Sovodnjah 720 za, 401 proti; v Doberdolu 691 za in 234 proti.

Kar se tiče zakona »Reale«, je tako na Goriškem kot na Tržaškem večina glasovala za njegovo ohranitev in sicer Goriška 87,1 %, Tržaška pa 71,4 %. V mestih samih je bilo v Gorici oddanih v njegov prilog 74,3 % glasov, v Trstu pa 70,5 %. Na podeželju je zakon podprlo 70-80 % volivcev.

Nova italijanska izdaja »Hlapca Jerneja«

Založba Loescher v Turinu je na novo izdala delo našega Cankarja »Hlapec Jernej in njegova pravica« v italijanščini. Delo je izšlo že lansko leto pri založbi Feltrinelli v Milanu v nakladi 10.000 izvodov. Omenjeni turinski založnik pa ga je sedaj izdal v trikrat večji nakladi v knjižni zbirki Narrativa Scuola, ki je namenjena šolski mladini. Zaradi primerne cene, saj stane izvod samo 1.500 lir, je pričakovati, da bo prevod Hlapca Jerneja našel odjemalce pri najširšem italijanskem občinstvu. Če bo uspeh dober, bo to najbrž spodbudilo italijanske založnike, da posežejo še po drugih delih iz slovenske književnosti.

Ob odkritju spomenika Lojzetu Bratužu v N. Gorici

Preteklo nedeljo 11. t.m. dopoldne so na Erjavčevi cesti v Novi Gorici odkrili doprni kip Lojzetu Bratužu. Pobudo za to je dal Klub starih goriških študentov. Kip je delo novogoriškega umetnika Negovana Nemca.

Zbranimu občinstvu je spregovoril uvodno besedo predsednik Kluba Baudaš, slavnostni govor pa je imel dr. Joža Vilfan. Sodeloval je tudi mešani zbor »Lojze Bratuže« iz Gorice, ki je pod vodstvom prof. Stanka Jerićija odpel tri pesmi, med temi tudi znano »Kraguljčki« v Bratuževi priredbi. Maturantka novogoriške gimnazije je podala Kosovelovo Balado. Tri pesmi je zapel tudi Nonet iz Sovodenj, ki ga vodi Zdravko Petejan. Z njemu lastno izrazno močjo je član SSG Stane Raziresen recitiral odlomek iz Kaplana Cedermaca. Slovesnost je zaključil mešani zbor novogoriške gimnazije.

Naj posebej poudarimo, da je s to svečanostjo tudi novogoriška občina hotela dati trojno priznanje Lojzetu Bratužu: umetniku, narodnemu delavcu in buditelju, umetniku.

Fašistično nasilje je pretrgalo nit njegovega življenja v začetni fazi ustvarjalnega dela in vendar je Lojze Bratuž že veliko dal cerkveni in narodni glasbi.

Številni znanci v Gorici in na Vipavskem ter drugod še danes vedo povedati o Lojzetu Bratužu, da je bil vselega značaja in požrtvovalnega duha. Znal se je približati našemu človeku, ker je izšel iz tukajšnjega našega ljudstva. Znal je pritegniti mlade in prav zato je imel toliko uspeha kot pevovodja, organizator pevskih zborov, učitelj petja, predvsem pa kot globok

Furlanija-jugoslovanski protektorat

Luigi Ciceri, glavni in odgovorni urednik revije »Sot la nape«, glasila Furlanskega jezikoslovnega društva, se v prvi letošnji izdaji revije na dolgo razpiše o nevarnosti, ki grozi Slovenski Benečiji in Reziji z jugoslovanske in s strani slovenske skupnosti. v Gorici in Trstu, ako bi se v beneško-slovenske šole uvedlo poučevanje knjižne slovensčine. Gre za znano »strokovnjaško« trditev iste osebe, ki zatrjuje, da govorijo v omenjenih predelih staroslovansko oz. samo slovansko in da nima njihov govor ničesar opraviti s knjižno slovensčino. Uvedba le-te v tamkajšnje šole bi pomenila varuštvo tuje države tj. protektorat in na daljši rok lahko še priključitev.

V nadaljevanju se mož potem razpiše še o tisočletni pripadnosti teh območij Furlaniji in zatrjuje, da nima nič proti uvedbi krajevne govorice v šolo. Omenja še vladno komisijo za preučitev globalne zaščite slovenske skupnosti v naši deželi, nadalje, da tudi v Ukvah govorijo nemško in »slovansko«, v čemer da nastaja zaradi slovenskih nacionalistov spor itd.

Da bi uvedba knjižne slovensčine v beneškoslovenske šole res pomenila zadošitev bogate domače kulture, kot zatrjuje pisec poleg drugega, v nekem smislu drži. Toda Ciceriju krajevne kulturne vrednote gotovo ni toliko mar. Hotel bi pač, da bi beneškoslovenski kraji, doslej jezikovna kolonija italijanskega nacionalizma, ostali v takem položaju še naprej, samo da v furlanskem okviru, tj. še vedno v okviru dozdnevno vzvišene romanske kulture. Zato primerja Furlanijo s Švico, kjer govorijo štiri jezike, a so vsi še vedno Švicarji. To bi hotel tudi za Furlane, ne glede na to, kakšen jezik že govorijo, tj. ali furlanski, benečanski (italijanski), slovenskega (po njegovem: slovanskega ali staroslovanskega — »paleoslavo«) in v kakem jezikovnem otoku nemškega.

Tako pisarjenje in politikanjenje je komajda kaj boljše od navadnega šušmarstva. Pred kratkim smo brali o milijonih, ki jih je naša dežela namenila italijanski skupnosti v Istri in na Reki in vendar ni nihče trdil, da gre za kako varuštvo ali protektorat, da uporabimo isto logiko kot Ciceri. Zato je tudi naravno, da se Slovenija kot matična dežela zanima za svoje narodne skupnosti v zamejstvu.

Ciceri povzdiguje potem še učiteljske v št. Petru Slovenov, skrbno pa se varuje omenjati beneškoslovensko stoletno samoupravo pod Benetkami, na katero so tamkajšnji ljudje upali tudi, ko so prišli pod Rim. A namesto nje so doživeli zatiranje in raznarodovanje, ki se ga vse do danes niso rešili. Slovenski Benečani naj bi, skratka, še nadalje ostali zanimiva folklor, nekakšen indijanski rezervat za ljubitelje starin, za kakršnega se razodeva omenjeni urednik furlanske revije. - ***

Doprni kip Lojzeta Bratuža v Erjavčevem drevoredu v Novi Gorici, delo kiparja Negovana Nemca

in rahločuten skladatelj. Zavedal se je, da je v tisti dobi le v petju, zlasti cerkvenem bila rešitev naše kulture in našega narodnega življenja.

V njegovem značaju ne najdemo borbenih potez in zato Lojze Bratuž ni postal nikak simbol borbenega antifašizma, pač pa simbol trpečih Slovencev na Goriškem in Primorskem. Nepoznano mu je bilo vsakršno nasilje; bil je krščansko zaveden mož in družinski oče.

Naj bo torej spomenik Lojzetu Bratužu na Erjavčevi cesti v Novi Gorici trajen spomin in opomin tudi mlajšemu rodu, ki tega mučenika ni poznal, da se zanima za njegovo življenje in delo, zlasti pa za njegovo predanost narodu in delu za njegovo obstoj. - K. B.

Z GORIŠKEGA

Volivni shodi Slovenske skupnosti za Goriško

Slovenska skupnost na Goriškem bo imela sledeča volivna zborovanja po Goriškem: **Sobota 17. junija:** ob 20. uri v Gorici (trg C. Battisti), ob 21. uri v Jamljah (vodnjak), ob 21.45 na Vrhu (pred gostilno Devetak). **Nedelja 18. junija:** ob 10.15 v Rupci (pri vodnjaku), ob 11. uri v Steverjanu (Trg Svobode), ob 12.30 na Peči, ob 12. uri na Jazbinah (pred cerkvijo), ob 12.30 v Krminu (Trg 24. maja).

Ponedeljek 19. junija: ob 21. uri v Štmarju (pred cerkvijo), ob 21. uri v Podgori (pred šolo), ob 21.30 na Oslavju (pred gostilno Pepi), ob 22. uri v Pevmi (na trgu), ob 22. uri v Standrežu (na trgu).

Torek 20. junija: ob 20. uri v Ronkah in Zdravščini.

Četrtek 22. junija: ob 12. uri v Trziču (pred Italcantieri), ob 21. uri v Starancanu, ob 21. uri na Poljanah, ob 22. uri v Dolu.

Petek 23. junija: ob 21. uri v Gabrjah (pri vodnjaku), ob 21. uri v Doberdolu, ob 22. uri v Sovodnjah (pred občino).

Na teh zborovanjih bodo govorili Paulin Damjan, Ferletič Marija, Stoka Drago, Terpin Marjan, Bratuž Andrej, Valentinčič Emil, Gergolet Maks in Spacapan Mirko ml.

Srečanje s slovenskimi volivkami

V soboto 17. junija ob 18. uri bo pri Sobanu v Jamljah srečanje s slovenskimi volivkami. Organizira deželna komisija Slovenske skupnosti za ženska vprašanja. Pozdravile bodo za goriško pokrajino Marija Ferletič, za tržaško Matejka Maver. Govoril bo deželni tajnik Slovenske skupnosti dr. Drago Stoka. Osrednji govor o vključevanju žensk v javno življenje bo imela Zora Tavčar-Rebula.

Enotni šolski odbor za Goriško

9. junija 1978 so se sestali na skupni seji slovenski zastopniki kulturnih, šolskih in političnih organizacij, da se razgovorijo o reorganizaciji Enotnega šolskega odbora za Goriško. Njegov namen je, da se s sličnim tržaškim odborom poveže v skupnem prizadevanju za reševanje problemov slovenskega šolstva v deželi Furlanija-Juljska krajina in to na vseh področjih, tudi na tistih, ki v smislu poverjenih šolskih odlokov spadajo v delokrog okrajnih šolskih svetov.

Izvoljen je bil začasn petčlanski odbor, ki naj do jeseni pripravi statut in se v tem času tudi ukvarja z vprašanji slovenskega šolstva na Goriškem, ki bi se pojavili.

Svetovno nogometno prvenstvo na južni polobli

(Od našega posebnega dopisnika)

Po dolgih pripravah in prekananju, če je umestno prirediti svetovno nogometno prvenstvo v tako razvršeni deželi kot je bila Argentina pred dvema letoma, se je čas približal in pričel se je.

Izgledalo je kot kmečka očet, ko je fantu nevesto izbrala žlahta. Pol žlahte je bilo z izbiro zadovoljne, drugi polovici pa nevesta ni bila všeč, ker da je premalo močna za grunt, ker da ima premalo dote, ker da ima pijanca v sorodstvu, ker da ima naskrivaj drugega rada.

Tako je bilo tu. Manj premožna argentinska večina je bila z vsem srcem za to, da se tekmovalje vrši, pa čeprav bodo stroški veliki. Nogomet je tu tako popularen, da se ljudje ne ločijo po političnih strankah ne po sloju, ki mu pripadajo, pač pa po tem, s katerim nogometnim klubom simpatizira. Gorje ti, če imaš vse sosed, ki pripadajo drugemu klubu. Ne ostane ti drugega kot preseliti ali pa preseliti se drugim.

Zaradi gospodarskih težav, ki jih ima Argentina, so bili zlasti gospodarstveniki proti temu, da se prvenstvo vrši v Argentini. Ne zato, ker so proti nogometu; Bog ne daj, ampak zato, ker to stane. Pripravi je treba stadione, postaviti barvno televizijo in sploh vse, kar je potrebno, da bo prireditev lahko gledal ves svet. Vse to je državno blagajno stalo 700 milijonov dolarjev. S tem denarjem bi lahko gradili hidrocentrale, pa bi bila luč za vse. Preurejeni stadioni pa bodo služili samo tistim sto poklicnim nogometašem, ki brcajo žogo za visoko mesečno plačo. Gledalci pa morajo vstopnino plačati na starih ali na modernih stadionih tako ali tako.

Toda zdaj je čas napočil.

Spet kot na kmečki očet: Godec je tukaj, nevesta čaka v kamri, bala je že prepeljana. Skupaj prihajajo svahte, žlahta, ki je bila za in proti; vsi so v puščicah, na obrazu nasme, na ustih vrisk: živio očet!

Ko so konec maja začele prihajati iz raznih držav nogometne skupine, ki bodo tekmoval, se je razpoloženje vseh Argentinec spremenilo v navdušenje. Povsod vse v zastavah (argentinskih in nastopajočih držav), dobrodošlice v vseh mogočih jezikih.

Ko odpreš radio, ti postrežejo z novicami po angleško, po špansko, po francosko, po nemško itd. Nihče ne ve, koliko je tujcev sploh prišlo, ker se v mestu, kot je Buenos Aires, pol milijona ljudi več kot maj zazna. Največ seveda je Brazilcev, ki bodo poleg nogometa občutili tudi zimski mrz, katerega v svoji domovini ne poznajo.

Ljudje so prišli tudi iz podeželja. In to v trumah. Po pisarnah, po delavnicah in po cestah je v Buenos Airesu vse praznično razpoloženo. Seveda s pridržkom, da mora biti Argentina svetovni prvak v nogometu.

Štiri mesta so določena, da se v njih pomeri šestnajst narodov, razdeljenih v štiri skupine.

V prvi skupini so Argentina, Madžarska, Francija in Italija. Tekme te skupine se vrše na stadionu milijonarjev River Plate v rezidenčnem severnem delu mesta Buenos Aires in na stadionu Velez Sarsfield v zapadnem delu tega mesta.

Igre druge skupine, v kateri so Poljska, Nemčija, Tunizija in Mehika se igrajo v Rosariu, mestu 300 km severno ob Buenos Airesu.

Tekme tretje skupine: Avstrija, Španija, Švedska in Brazilija se vrše v Mar del Plata, kopališkem mestu 400 km južno od Buenos Airesa. Tudi dve tekmi prve skupine sta se vršili tam. Saj Buenosairčani zelo radi hodijo v Mar del Plato. Vsi bo-

gatejši imajo svoj »weekend« tam. Navadno vsak petek in soboto zarana drvi tja kakih deset tisoč avtomobilov s trdnim sklepom, da bodo prihodnji konec tedna rajši doma. Sklep, ki se do petka pozabi.

Četrta skupina, v kateri so Nizozemska, Peru, Škotska in Iran pa tekmujejo v gorskem mestu Córdoba, ki leži 700 km severozahodno od Buenos Airesa. To je staro mesto, središče avtomobilske industrije z najstarejšo univerzo v Argentini. Delno so določene tekme te skupine tudi za Mendoza, ki leži tisoč km zahodno od Buenos Airesa. Čeprav je Mendoza sredi vinogradov, saj tam priteče iz stiskalnice čez 1000 milijonov litrov vina vsako leto, se ni treba bati, da bi nogometaši obležali pijani. Igralci niso iz dežel, kjer je vinska kapljica v časteh.

* * *

Borba za svetovno nogometno prvenstvo se je 1. junija pričela kot je bilo napovedano. Čeprav so po nekaterih evropskih državah pisali, da se bo tekmovalje vršilo za bodočo žico med strojnici in tanki, se je pričelo čisto normalno na stadionu River Plate, ki so ga vsega prenovili za to priložnost. Tudi tu so se nekateri bali bomb, peklenjskih strojev, ugrabitev itd. Nič takega se ni zgodilo. Mednarodni atentatorji so tu začutili vroča tla in so odšli v druge države. Zato je zdaj v Argentini red in mir.

Kar je bilo argentinskega med prevratneži, je že zdavnaj izginilo. Vojaška oblast je pometla razne oborožene skupine, ki so z desne in leve obljubljale narodu bogastvo, srečo in mir, v resnici pa povzročile mnogo škode in solza.

V najlepšem redu in točno ob napovedani uri se je pričela otvoritev. Prvo čudo je to, da se je začela točno.

Začeli so z očenamem v jeziku vseh tekmovalcev. Kardinal primas Aramburu je dal svoj blagoslov, nato pa so spustili v zrak vse polno pisanih balonov in za njimi na stotine golobov, da je vse mrgolelo v zraku. Potem pa se je začelo še večje čudo. 1.700 srednješolskih fantov in deklet je nastopilo na prireditvi disciplinirano in brezhibno.

V lahkotnem plesnem ritmu, da je od daleč izgledalo kot da se preliha barvo

spremenjajoča reka, se je mladina prelivala iz ene alegorije v drugo. Izoblikovali so čez ves stadion segajoč napis: Argentina '78. Med tem se je vršil mimohod. Vsaka narodnost s svojo zastavo, s svojimi narodnimi nošami. Nato se je mladina prelila v sonce kot v središču argentinske zastave z žarki in barvah zastav vseh 16 narodnosti. V sredini sonca pa je bilo prostora za vse tekmovalce.

Tedaj sta tekmovalce in vso množico nagovorila predsednik argentinske nogometne zveze zveze in nato predsednik FIFA, ki je sicer v trdi, a lahko razumljivi španščini napovedal ves program.

Mladina je nato formirala tekmovalni znak, ki so simbolizirane roke v argentinskih narodnih barvah, katere nudijo žogo vsem tekmovalcem.

Po formiranju te alegorije je spregovoril predsednik države general Videla z željo, da bi bilo tekmovalje plemenito in bi do prineslo k naporu vseh, ki se trudijo za mir med narodi.

Opoldne 1. junija so zapustili delavci svoje delavnice, uradniki svoje pisarne, šolska vrata so se zaprla, kakor tudi vrata večine trgovin. Vse je hotelo biti prisotno.

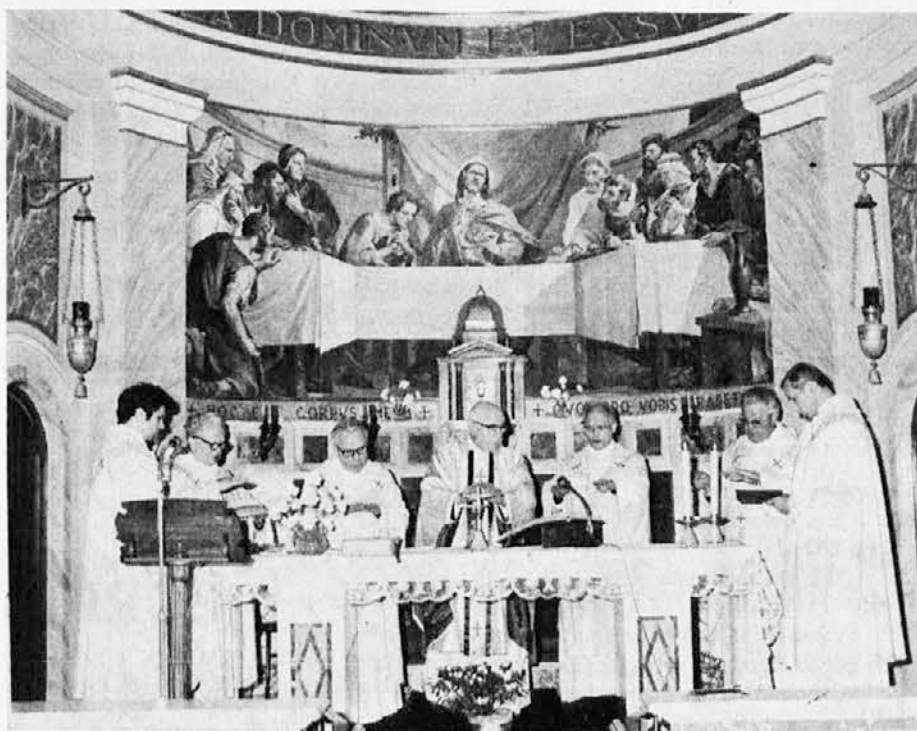
Tisti, ki so si priborili vstopnice, so po hitili na stadion River Plate, kjer je prostora za 70.000 ljudi. Drugi so si pravčasno poskrbeli vstopnice za kino dvorane, kjer so ves potek otvoritve dajali na platno prek barvne televizije, ki so jo postavili nalašč za to priložnost in bo menda ostala, da jo bomo lahko gledali tudi po domovih.

Večina prebivalstva pa se je zatekla v svoje domove pred televizijske aparate. Tudi pred trgovinami, kjer puste v izložbah prižgane TV aparate, se je gnetlo ljudi. Sicer pa so bile ceste in parki kakor izumrli.

Vse mesto in tudi vse podeželje je hotelo videti, kako se bo začelo in se zdaj še vedno samo o tem govori.

Tekma med Poljsko in Nemčijo, ki je sledila odprtju, pa ni vžgala. Prvič, ker so bili že vsi polni lepih doživetij in drugič, ker ni bilo golov. Gol pa je za Argentino kot smrtno zadeti bik sredi arene, ko je ravno stopil nanj zmagoviti biko-borec.

Nace Hladnik, Buenos Aires

750-letnico mariborske škofije so rimski Slovenci proslavili v nedeljo 23. aprila s sveto mašo in jubilejno akademijo. Sv. mašo je vodil kardinal Paolo Bertoli, ki je bil med drugo svetovno vojno pet let tajnik apostolske nunciature v Beogradu. Z njim je sodelovalo šest slovenskih duhovnikov. Na sliki so (od leve na desno): Joško Pirc (škofija Koper), msgr. Vladislav Bavdaž (predstavniki zamejskih škofij), msgr. Janez Belej (škofija Maribor), kardinal Bertoli, msgr. Maksimilijan Jezernik (rektor Slovenika v Rimu), msgr. Janez Vodopivec (škofija Ljubljana), Jurij Rode (posvečen v Argentini, predstavnik zdomskih Slovencev in trenutno dušni pastir Slovencev v Milanu)

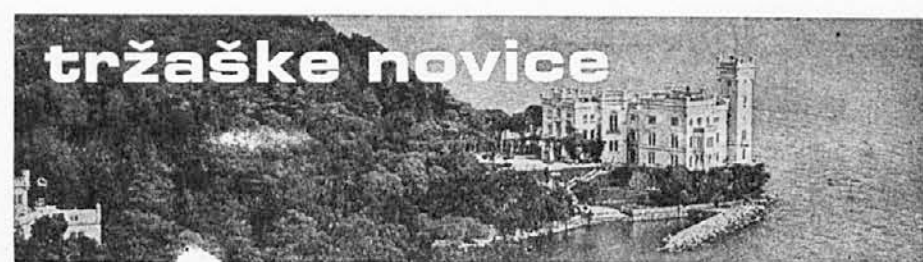
Cez dva dni je prišla Vida. Ne vem ali po naključju ali pa so jo poklicali. Odvedla me je v Ljubljano; toda tam mi je bilo skoro še težje, čeprav sta me razen nje tolažila in skušala razvedriti tudi njen mož in Duško. Spremenila sem se v živega mrtveca.

Na moje prošnje so me kmalu poslali domov. Edina korist, ki sem jo imela od moje odsotnosti, je bila, da so mi prihranili grozoto srečanja z mrtvim Jankom, ko so ga pripeljali v Gorico, in udeležbo pri nadvse žalostnem pogrebu, kajti verjetno ne bi bila vzdržala. Čeprav verujem, da je pri človeku duša glavno, ne bi mogla prenesti, da izročajo zemlji to drago mi obličje, te mile oči.

Njegov grob je prav blizu groba moje matere. Tu počivata meni dve najdražji bitji, a jaz sem ostala na svetu osamljena. Mislila sem sprva, da bom pogostokrat hodila na pokopališče, vendar mi je tam bilo tako hudo, da bi najraje kar tam ostala in se ne vrnila več med ljudi.

XIX.

Medtem je vojna že izbruhnila in ta nesrečni požar se je vse bolj širil. Razen Zlatinega moža je tudi Vidin moral obleči uniformo, kmalu zatem pa še Dušan. S tem je seveda naraščala naša zaskrbljenost za njihovo usodo. Ko bi odločujoči

Sv. maša v Rižarni

Kakor je bilo napovedano, je bila v nedeljo 11. junija ob 11. uri sv. maša v Rižarni za vse tiste, ki so prav v Rižarni darovali svoje življenje. Zdelo se nam je prav, da se vsaj s sveto mašo nekoliko oddolžimo za trpljenje in daritev nedolžnih žrtve. Želeli smo, da bi ta maša postala vsakoleten spomin na padle v Rižarni.

Ob napovedani uri sta somaševala dva duhovnika; pri maši je bilo 25 oseb! Udeležba je bila vsekakor skromna, preskromna. In vendar je za nas sv. maša v Rižarni enkrat na leto mnogo bolj pomembna kot pa sv. maša enkrat na leto v kaki župnijski cerkvi, kjer je redno le italijanska služba božja. Na daritev življenja v Rižarni mnogih naših ljudi ne smemo pozabiti!

Mašniški jubilej

V nedeljo 18. junija bodo v škedenjski cerkvi v Trstu (ob 9.30) skupno praznovali 25-letnico mašništva gg. Adriano Campitelli, Marij Gerdol, župnik v Boljuncu, Mario Penco, župnik v Skednju in Guerrino Zangrando, kaplan v Rojanu. Mašniško posvečenje so namreč prešli 28. junija 1953. Vsem štirim slavlencem iskreno čestitamo in jim želimo obilo božje milosti in blagoslova pri nadaljnjem delu.

Naše čestitke veljajo seveda v prvi vrsti g. Mariju Gerdolu, ki se je rodil v Trstu 20. novembra 1930. Srednjo šolo je obiskoval v semeniščih v Kopru, Gorici, Trevisu in Trstu. Teološke študije je opravil v Trstu, dokončal pa na Gregorijanski univerzi v Rimu.

Prva njegova služba je bila v Marijanišču na Opčinah, kjer je bil eno leto za podravatelja. Od tu je začel skrbeti za slovenske vernike v župniji sv. Vincencija v Trstu, kjer je prevzel mesto kaplana prav za Slovence. V avgustu 1969 je postal župnik v Boljuncu, kjer je še danes.

Njegovo dušnopastirsko delo je res prava skrb za njemu izročene vernike, zlasti mlade. Temeljnost, red, stvarnost in iznajdljivost so njegovi spremljevalci. Poznan je kot dober katehet na srednji in osnovni šoli, že veliko let je duhovni vodja skavtov, v Boljuncu je zgradil Mladinski dom, član je raznih cerkvenih ustanov, v zadnjem času je zelo delaven pri Duhovniškem svetu.

Zelimo mu zdravja in vztrajnosti!

V Boljuncu se bodo spomnili mašniške obletnice ob župnijskem prazniku 24. in 25. junija. - I. š.

Novomašniki v Trstu

V nedeljo 25. junija bo tržaški g. škof posvetil tri novomašnike italijanske narodnosti. Posvečenje bo v stolnici sv. Justa ob 17. uri. Ob isti priložnosti bo en bogoslovec prejel diakonat.

Zaključna prireditev nižje srednje šole »Fran Erjavec«

Letošnji zgodnji konec pouka na šolah je spravljal nekoliko v težavo zaključno šolsko prireditev, ki je bila v nedeljo 4. junija popoldne v rojanskem Marjinem domu. Tretješolci so morali že naslednji dan sesti v klop in pisati zahtevno nalogo iz italijanskega jezika.

Prireditev je bila zelo bogata. Šolski zbor je pod vodstvom ravnatelja inž. Josipa Pečenka zapel vrsto pesmi in žel mnogo priznanja. O delovanju šole je potem spregovoril predsednik šolskega sveta Adrijan Semen. Pohvalil je delo profesorskega zbora in se mu zahvalil.

Ljudje bili trezni kot Janko, bi prihranili ljudem morje trpljenja. Vžgalica je zadoštovala, da se ogenj zaneti, a ugasniti se ga ni več dalo. V Galiciji je smrt neusmiljeno kosila ljudi. Morda bi se zares morala Bogu celo zahvaljevati, da je Janku prihranil tako bridko usodo, saj vsaj vemo za njegov grob.

Sprva mi v Gorici vojne vihere na svoji koži nismo občutili; mnogi poznavalci razmer pa so napovedovali, da bo zahodni sosed iz pohlepa po naši zemlji zahrbtno napadel svojega zaveznika, kar se je žal uresničilo.

Tako je prišlo do tega, da smo morali bežati iz Gorice. Tudi to grenkobo sem morala izkusiti. Nisem mislila, da sem toliko navezana na našo skromno hišico. Sele ko je bilo treba to bivališče zapustiti, me je obšla nepopisna žalost, ki jo morejo doumeti samo tisti, kateri so bili prisiljeni zapustiti svoj dom ter se kot begunci in brezdomci klatiti naokoli.

(Konec prihodnjič)

Potem je bila na sporedu zanimiva igra v treh dejanjih in devetih slikah: Prigode Toma Sawyerja. »Prigode« je za oder skrbno pripravila prof. Marija Susič. Prevzela je še težjo nalogo, da je učence skrbno pripravila za nastop na odru. Igra hoče pčakati, koliko dobrote se skriva navadno tudi za robato in nagajivo zunanostjo mladine. V igri nastopa veliko oseb. Režiserka je iznajdljivo rešila tudi številne izzive na odru. Reči smemo, da je igra dobro uspela.

Ob koncu je nastopil še šolski glasbeni ansambel, ki ga vodi Josip Gruden, oče enega dijaka. Po nekaj mesečnih vajah enkrat tedensko je ansambel nastal zlita celota. Njegov nastop je zelo siguren. Po prireditvi se je preselil na prostor pred Domom in še dolgo zabaval starše in prijatelje. Prireditev je v vsakem oziru dobro uspela in smo hvaležni tistim, ki so jo pripravili. - ZS

DRUŠTVO SLOV. IZOBRAZENEC V TRSTU

priredi v ponedeljek 19. junija ob 20.30 v Peterlinovi dvorani, Donizettijeva 3

DRUŽABNO SREČANJE ob koncu sezone

Vabljeni člani, prijatelji in obiskovalci večerov.

Zaključna šolska prireditev v Boljuncu

V aprilu 1976 smo v Boljuncu obhajali slovesno poimenovanje osnovne šole po domačinu, skladatelju Franu Venturiniju. Tedaj je bila organizirana razstava vseh dosegljivih skladateljevih del. Med rokopi si je bil razstavljen tudi zvezek s šestnajstimi pesmimi iz pravljicne spevoigre »Dve Marički«. S to igro v šestih slikah smo nameravali počastiti Venturinijevo 25-letnico smrti. Zaradi lanske skupne zaključne šolske prireditve v obsegu dolinskega didaktičnega ravnanstva smo naš sklep uresničili šele letos.

V marcu smo začeli s pripravi in vajami. Razdelili smo vloge med vse šolarje, najzahtevnejše so dobili učenci zadnjih dveh razredov. Učitelstvu je priskočil na pomoč gledališki igralec Stane Raztresen, ki je z ljubeznijo in požrtvovalnostjo prevzel skrb za režijo. Priprava te igre je trajala dosti časa in vaj tudi zato, ker niso otroci vajeni tako zahtevnih vlog. Toda režiser ni štedil niti s časom niti s potmi, da je otroke skrbno pripravil. Istočasno je vadila pevke točke te spevoigre učiteljica Ljuba Snotlak.

Tudi starši so priskočili na pomoč z denarnimi prispevki za stroške. Zlasti je hvalevredno, da so nekateri izmed njih pomagali pri celotni organizaciji in pri pripravi kostumov, saj je bilo treba za to igro primerno obleči za odev vseh naših 48 učencev. Hvaležni smo tudi vsem tistim, ki so nam posodili nekaj oblek in kuliste: tistim mladim Boljuncanom, ki so nam pomagali ob nastopu samem.

Po dveh mesecih intenzivnega pripravljalnega dela so otroci dvakrat nastopili v gledališču »France Prešeren« in sicer v soboto 3. junija zvečer za starše in vaščane, v ponedeljek 5. junija pa za šolarje celotnega dolinskega didaktičnega ravnanstva.

Oba nastopa sta bila zelo uspešna. Zlasti v soboto so učenci nadvse doživeto igrali, presegli so lastne sposobnosti v veliko zadostitev njih samih, režiserja in učitelstva ter želi zato prisrčen aplavz in veliko odobravanje staršev. Vsemu občinstvu je bilo posebno všeč petje ob glasbeni spremljavi z elektronskimi orglami, na katere je igral dr. Zorko Harej.

Zaradi velikega uspeha teh dveh nastopov je želja režiserja, igralcev in staršev, da bi igro jeseni ponovili doma in drugod. - Učiteljstvo

»Znamenja na nebu«

Znano delo tega imena pisatelja Francea Bevka, ki sestavljajo tri knjige »Krvavi jezdec«, »Škorpioni zemlje« in »Črni bratje in sestres«, je izšlo prvič pri Goriški Matici leta 1928, leta 1956 še enkrat v Zbranem delu pisatelja, ko je Bevk svoje delo dodobra predelal in izboljšal. Letos pa ga je, vse tri dele v eni knjigi, izdala ljubljanska založba Mladinska knjiga.

Delo je zgodovinsko in se nanaša na Tolninsko, Furlanijo in grofijo Goriško, ki se je večala na račun posesti oglejskega patriarha. Gre za eno najboljših Bevkovih del, ki je že v prvi izdaji kmalu pošlo.

ALEKSEJ GORIŠKI

Povest uboge Nadice (12)

O grozni, velikanski, neusmiljeni nemški Dunaj! Odvezl si mi vse, uničil me popolnoma. Ko bi mojega drugega Janka pustil vsaj ranjenega, da bi mu stregla, četudi dolga leta, ter se mu oddolžila za plemenito ljubezen, ki jo je pokazal ob moji nesreči. Pa to je menda bilo premalo. Ubiti ga je bilo treba kot steklega psa sredi ceste, ker je nasprotoval vojni.

Mar ni imel prav in bil razumnejši ter plemenitejši od vseh razgrajčev? Ali morejo vojni pokoli izravnati krivice in pri- nesti kaj dobrega?

Nesrečni cesarski Dunaj! V tvojem vele-mestu se ne pozna, da je enega človeka zmanjkalo; toda kako silno se to pozna pri meni. Ostala sem sama, nesposobna za nadaljnje potovanje skozi življenje.

Slovenska duhovnija v Gorici

Na farni praznik sv. Janeza Krstnika bodo v naši duhovniji maše ob 9., 12. in 20. uri. Na isti dan bo ob 19. uri g. nadškof v Ogleju posvetil našega novomašnika g. Vojka Makuca skupno z dvema furlanskima diakonom. Eden je iz Ogleja, drugi iz župnije Begliano.

Naša župnija pripravlja avtobus z željo, da se tega izrednega obreda udeležijo tudi naši farani. Odhod bo ob 17.30 s Travnika in povratek okrog 21. ure. Kdor želi z nami, naj se prijavi v cerkvi sv. Ivana. Pri posvečenju bo tudi slovensko berilo in pri obhajilu bomo zapeli pesem »Hvali svet Odrašenika« ter »Novi mašnik bod' pozdravljen«. Prostor slovenskih vernikov v baziliki je na levi strani oltarja.

Takoj naslednji dan v nedeljo 25. junija bo pri Sv. Ignaciju na Traniku ob 8.30 nova maša našega rojaka. Sprevod z novomašnikom bo šel iz zakristije skozi glavni vhod. Pri oltarju mu bomo izročili novomašni križ, nakar sledi nova maša s slavnostnim govorom. Ob koncu bo novomašni blagoslov in delitev spominskih podob. Popoldne ob 16. uri pa bodo pri Sv. Ivanu pete liturgije Matere božje in blagoslov.

Goriški verniki! Pridite številni na novo mašo. Ta dan odpadeta sv. maši ob 8. uri pri Sv. Ivanu in ob 10. uri na Placuti.

Zaključni nastop glasbene šole SKPD »Mirko Filej«

Prav je, da učenci ob koncu šolskega leta pokažejo, kaj so se med letom naučili.

Zato je bilo na mestu, da so preteklo nedeljo 11. junija učenci glasbene šole, ki jo že tri leta vodi SKPD »Mirko Filej« v Gorici nastopili s svojim zaključnim programom. Starši in prijatelji učencev so se nastopa v Katoliškem domu polnoštevilno udeležili.

Nastop je začel s pozdravnimi besedami predsednik društva Viktor Prašnik. »Naša glasbena šola, je dejal, ima namen nuditi predvsem začetni pouk v glasbi. Razveseljivo je dejstvo, da toliko staršev želi dati svojim otrokom glasbeno vzgojo in hvalevredni so tisti otroci in dijaki, ki se ob tolikih vsestranskih vabah oprimejo tega učenja... Šolo je z velikim prizadevanjem vodil prof. Silvan Kerševan. Pomagali pa so mu naslednji profesorji in učitelji: Franka Zgavec, Ljubka Sorli, Chiantetti Giulio, Anamarija Jug, Ludvik Ličer, Marija Saver, Libero Visintin. Društvo Mirko Filej se vsem toplo zahvaljuje, kakor so jim hvaležni tudi starši,« je zaključil predsednik.

V glasbeni šoli so letos poleg klavirja, kitare, vijoline, flaute in harmonike poučevali tudi orgle (prof. Hubert Bergant). Izvajanje na orglah je bilo že v aprilu v goriški stolnici, v nedeljo so pa nastopili ostali gojenci: Fanika Klanjšček, Andrejka Vetrih, David Medvedič, Barbara Vetrih, Manuela Cernigoj, Luka Maraž, Barbara Obljubek, Ivan Brešan, Ana Turus, Danilo Tommasi, Simon Terpin, Marko Bruzzechesse, Jožek Bertolini, Ivo Spacapan, Alida Turco, Andrej Terpin, Manuela Mazza-

KATOLIŠKI GLAS list za kritične bralce

rino, Mirta Podveršič, David Brešan, Ivan Peršolja, Emanuela Klanjšček, David Benša, Pavla Bertolini, Aleš Lojč, Karlo Bolčina, Lovrenc Peršolja, Vida Pintar, Damjan Terpin, Barbara Rustja, Silvan Doljak. Skupno 30 gojencev od najmlajših iz 1. in 2. razreda osnovne šole do večjih, ki nekateri že tretje leto obiskujejo omenjeno šolo. Njihov nastop je izpričal, da dosegajo kar dobre uspehe.

Uspel »Praznik špargljev« v Štandrežu

S kulturnim programom se je v nedeljo 11. junija zaključil »Praznik špargljev«, ki je privabil v Štandrež veliko ljudi in ki je v celoti zelo lepo uspel. Trajal je štiri dni in sicer 3., 4., 10. in 11. junija. Obsegal je nastop folklorne skupine, pevskih zborov in dramske skupine PD »Štandrež«.

Program zadnje nedelje je sicer deloma motil dež, toda kljub temu se je razvil po predvidenem sporedu. Nastopili so mešani zbor »Hrast« iz Doberdoba, moški zbor Rupa-Peč, moški zbor »Oton Zupančič« iz Štandreža in mladinski zbor »Štandrež«. Dramska skupina PD »Štandrež« je popestrila program s komedijo Branislava Nušića »Gumb«, ki jo je naštudirala za to priložnost. Delo je režirala Mira Štrukelj, nastopili pa so Božidar Tabaj, Majda Paulin, Jordan Mučič, Klavdija Šuligoj in Vanda Srebotnjak.

V okviru »Praznika špargljev«, ki sta ga organizirala PD »Štandrež« in domače Kmečko društvo, se je vršil tudi slikarski »ex tempore«, ki je privabil lepo število mladih slikarjev. Ocenjevalna komisija, ki so jo sestavljali slikar Andrej Košič, prof. umetnosti dr. Verena Koršič in vzgojiteljica Marinka Antonič, ni imela lahkega dela, saj so bile številne risbe vredne nagrade in pohvale. Komisija je sestavila sledeče prednostne lestvice za posamezne skupine:

Otroški vrtec: 1. Peter Paulin, 2. Darja Pavio.

Osnovna šola 1. in 2. razred: 1. Geri Hlede, 2. Mitja Breščak, 3. Marko Tabaj.

Osnovna šola 3., 4. in 5. razred: 1. Anita Kerpan, 2. Silvana Marušič, 3. enakovredno Dino in Andrej Paulin.

Nižja srednje: 1. Benedikt Košič, 2. Sami Hlede, 3. Fabrizio Perian.

DAROV

Za Katoliški dom: Marijina družba, Gorica, 20.000; N. N. 40.000 lir.

Za Alojzijevišče: N. N. s Peči 30.000; N. N., Števerjan, 50.000 lir.

Marija Brisco-Pavlin daruje za Alojzijevišče 10.000, za cerkev sv. Ivana in za Katoliški glas po 3.500 lir.

Ob 80-letnici Ivana Prinčiča iz Krmina darujejo sestre za Alojzijevišče 5.000 lir.

Za glasilo Slovenske skupnosti: ob prvi obletnici smrti Antona Mamolo daruje družina 25.000 lir.

Za zbor »Fantje izpod Grmade: ob 25-letnici smrti Vande Furlan iz Mavhinj daruje prijateljica Marica Terčon 10.000 lir.

Za cerkev v Nabrežini: N. N. ob smrti Avguste Radovič 10.000 in v isti namen za Katoliški glas 5.000 lir.

Za cerkev v Mavhinjah: namesto cvetja na grob Pepija Okretiča daruje družina Legiša (Vižovlje) 15.000 in družina Terčelj 15.000; v isti namen družina Legiša, Mavhinje, v spomin pok. Anamarije Legiša 70.000 lir.

V počastitev pok. Ane Vodopivec iz Barkovlj: Marija Colja iz Sežane in Iva Ščuka za kapelo p. Leopolda po 5.000; N. N. 5.000; P. T. 3.000; za katoliški tisk Tanja in Uči Mamolo 5.000; za Vincencijevo konferenco v Barkovljah, Lilijska in Robert Pregar 10.000; N. N. 3.000; za Marijin dom v Rojanu, Pavel Chersi z družino 5.000; za cerkev v Barkovljah, N. N. 10.000 lir.

Za kapelo p. Leopolda: N. N., Števerjan, 50.000 lir.

Za cerkev na Opčinah: Netka Škerlavaj 5.000; Stella Danieli v spomin pok. msgr. Silvanija 500; Pepka Vidau 4.000; Evelina Vidau por. Zvonko 10.000; razni 27.000 lir.

Za cerkev na Banah: družina Magagnato 5.000 lir.

Za cerkev na Ferlugah: Olga Piščanc v spomin moža Matija 10.000 lir.

Za Sv. goro: Marija Stopar 2.000 lir.

Vsem plemenitim darovalcem Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

Skupno romanje in potovanje po Jugoslaviji se je približalo. Na pot gremo v ponedeljek 26. junija. Avtobusi bodo odpeljali ob 6. uri zjutraj, le iz Gorice že ob 5.30. Romarji, ki so vpisani na skupni potni list, naj poravnajo stroške za potni list v znesku 3.000 lir, kjer so se vpisali. V prihodnjih dneh bodo dobili romarji romarsko knjižico. Dvignejo naj jo tam, kjer so se vpisali.

V župni cerkvi v DOBERDOBU bo v nedeljo 18. junija ob 20.30

KONCERT KLASIČNE GLASBE

Na sporedu so Bach, Buxtehude, Händel, Eben Fux. Sodelujejo: L. Ličer, tenor; A. Marcosig, violina; A. Strukelj, violina; M. Gregorič, violončelo; H. Bergant, orgle.

Vabi župnijsko občestvo.

Radio Trst A

Casnikarski programi ob nedeljah: Poročila ob 8., 12., 19; kratka poročila ob 11., 14; novice iz Furlanije-Juljske krajine ob 11., 14., 19.15. Ob 8.30 kmetijska oddaja, ob 9. sv. maša.

Casnikarski programi od ponedeljka do sobote: Poročila ob 7., 10., 13., 15.30, 19. Kratka poročila ob 9., 11.30, 17., 18. Novice iz Furlanije-Juljske krajine ob 8., 14., 19.15.

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu. 9.45 Oddaja o Benečiji. 10.30 Danes obiščemo Njivico v Terski dolini. 11.05 Mladinski oder: »Joe med pirati«. 11.35 Nabožna glasba. 13.00 Ljudje pred mikrofonom. 13.20 Poslušajmo spet. 15.00 Nedeljsko popoldne.

Ponedeljek: 9.05 Pevci in ansambli. 9.30 S kuhinjo po svetu. 10.05 Koncert. 10.30 O ženski stvarnosti v literaturi. 11.22 Volivna deželna tribuna. 12.00 Poslušali boste. 13.15 Slovenski zbori. 14.10 Mladina. 15.00 Glasbeni ping pong. 16.30 Mladi izvajalci. 17.05 Operna sezona. 18.05 Trst in njegove prometne zveze.

Torek: 9.30 Naši nepoznani znanci. 10.05 Koncert. 10.35 Pisma M. Marenzi. 11.22 Volivna deželna tribuna. 13.15 Zborovska glasba. 14.10 Mladina. 14.20 Kulturna beležnica. 15.35 Top lestvica. 16.30 Čudoviti otroški svet. 17.05 Operna sezona. 18.05 Problemi slovenskega jezika.

Sreda: 9.05 Lahka glasba. 9.30 Antologija ljubezenske lirike. 10.05 Koncert. 11.00 Ljudje in dogodki. 11.22 Volivna deželna tribuna. 12.00 Pričevanja o našem jeziku in naši zgodovini. 12.10 Pojmo po naše. 13.15 Naši zbori. 14.10 Mladina. 14.20 Kličite Trst 31065. 16.30 Otroci pojo. 17.05 Operna sezona. 18.05 »Kuga na Goriškem«. Igra.

Četrtek: 9.05 Jazz. 9.30 Mali oglasi. 10.05 Koncert. 11.05 Družina v sodobni družbi. 11.22 Volivna deželna tribuna. 13.15 Primorska poje. 14.10 Mladina. 14.20 Kulturna beležnica. 15.35 Kaj je novega v diskoteki. 16.30 Odprimo knjigo pravljic. 17.05 Deželni koncerti. 18.05 Slovenska politična in socialna misel...

Petek: 9.30 Iz beležnice Borisa Pahorja. 10.05 Koncert. 11.05 Rojstna hiša naših velmož. 11.25 Volivna deželna tribuna. 12.00 Opera. 13.15 Primorska poje. 14.10 XY odgovarja. 14.30 Kulturna beležnica. 15.35 Mla-

di in glasba. 16.30 Otroški vrtljak. 17.05 Deželni skladatelji. 18.05 Kulturni dogodki v deželi in ob njenih mejah.

Sobota: 9.30 Pregovori tedna. 10.05 Koncert. 10.30 Kulturno pismo. 13.15 Slovenske ljudske pesmi. 14.10 Mladina. 14.20 Gremo v kino. 15.00 Tekmujte s Petrom. 16.30 Svet okoli nas. 17.05 Mi in glasba. 17.30 »Zborovavke«. Napisal Aristofanes. 18.45 Vera in naš čas.

OBVESTILA

SREČANJE BOLNIKOV na Repentabru bo v nedeljo 18. junija ob 17. uri. Vabljeni so tudi starejši ljudje, ki so navadno doma. Na Repentabru bo priložnost za prejem zakramentov, potem sv. maša in po maši še koncert nabožnih pesmi, ki jih bodo izvajali razni cerkveni zbori. Prosimo lastnike avtomobilov, da bi se ponudili za prevoz tistim, ki si tega ne morejo sami poskrbeti. Udeleženci naj se javijo župniku na Repentabru g. Tonetu Bedenčiču ali svojemu duhovniku in prav tako vozniki.

Za romanje v Turin na počastitev Sv. sindona so na voljo letaki z informacijami v vseh župniščih. Za Tržačane svetujemo vpis pri Fortunatu v Trstu, kjer dobi vsak takoj številko sedeža v avtobusu. Kdor se vpiše v domačem župnišču, dobi številko nekaj dni pozneje. Zaradi navala romarjev v Turin moramo zaključiti vpisovanje 10. julija. To velja za vsa štiri potovanja, tudi za stanovsko romanje duhovnikov od 11. do 13. septembra.

Vpisovanje v prvi razred na vseh osnovnih šolah didaktičnega ravnateljstva Gorica bo od 20. do 29. junija od 9. do 12. ure. V poštev pridejo otroci, rojeni v letu 1972. Učenci ostalih razredov bodo uradno vpisani v naslednje razrede. Morebitne premetitve naj starši pravočasno javijo.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski 100 lir, osmrtnice 150 lir, k temu dodati 14% davek IVA.

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

Vsem prijateljem in znancem sporočamo žalostno vest, da je 6. maja v Torontu Gospod poklical k sebi po večno plačilo našo ljubljeno sestro

ZORKO BARTOL

Za nas, ki smo jo ljubili, je prišla ločitev mnogo prežgodaj. Toda Gospod življenja je odločil drugače. Svojo dolgo in težko bolezen, zlasti pa duševno trpljenje, ker je že leto dni vedela, da so ji dnevi šteti, je zares junško prenašala in nam bila zgled vdanosti v božjo Previdnost, Ljubezen in Dobroto.

Takoj po vojni je z mnogimi drugimi zaorala ledino na slovenskih šolah v Trstu in okolici ter deset let vzgajala mladino v ljubezni do Boga in slovenstva, dveh najvišjih vrednot, ki sta ji bili vodilo življenja. Tudi v Kanadi se je zadnja leta posvetila vzgoji mladine, med katero je bila zelo priljubljena in spoštovana.

Njene srčne želje, da bi počivala poleg svojih dragih v domači grudi, ki jo je tako zelo ljubila, nam na žalost zaradi nepremostljivih ovir ni bilo mogoče izpolniti. Zato nam je bilo v resnično uteho, da jo je toliko prijateljev in znancev ves čas njene bolezni tako zvesto obiskovalo in ji stalo ob strani ter jo nato 10. maja v tako velikem številu pospremilo na njeni zadnji poti v slovensko cerkev Marije Pomagaj v Torontu in od tam na pokopališče, jo zasulo s cvetjem ter z dobrodelnimi in duhovnimi darovi počastilo njen spomin. Vsem iskrena hvala!

Naj ji bo lahka zemlja kanadska, ki jo je sprejela vase in ji nudila poslednji dom, dokler se vsi ne snidemo v večni domovini.

Sestri Zlata in Majda por. Giral di ter brat Marjan v imenu vsega sorodstva.

Toronto - Trst - Ljubljana, 10. junija 1978

ZAHVALA

Ob izgubi dragega moža, očeta in nonota

JOŽEFA OKRETIČA

se iskreno zahvaljujemo g. župniku za pogrebni obred, darovalcem cvetja in vsem, ki so ga spremili na zadnji poti in se ga kakorkoli spomnili.

Mavhinje, 12. junija 1978

Družina Okretič

Zbor »Lojze Bratuž« pred spomenikom Simona Gregorčiča v Kobaridu